

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Харківській області

Слідчий відділ

вул. Мироносицька, 2, м. Харків, 61002, тел. (057) 700-16-61

E-mail: usbu_khr@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001711

П О В І Д О М Л Е Н Н Я

про підозру

місто Харків

«03» лютого 2026 року

Старший слідчий 1 відділення слідчого відділу Управління СБ України в Харківській області старший лейтенант юстиції Дворник Дмитрій Романович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 22023220000001474 від 30.10.2023 та встановивши наявність достатніх доказів для підозри у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 111, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276-279 КПК України,

П О В І Д О М И В:

Чеснокова Олександра Вікторівича, 11.01.1985 року народження, уродженця м. Алчевськ Луганської області, громадянина України, документованого паспортом громадянина України для виїзду за кордон ER 567104, виданим 28.04.2014, заступника командира 3 батальйону 204 мотострілецького полку 2 армійського корпусу «ЛНР» з позивним «ЧЕСНОК», зареєстрованого за адресою: Луганська область, м. Алчевськ, вул. Попова, 73, кв. 27, місце знаходження якого на даний час не встановлено,

про те, що він обґрунтовано підозрюється у вчиненні таких кримінальних правопорушень:

- у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, надання іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України;

- у жорстокому поводженні з цивільним населенням, а також іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

1.3 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції», що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення з РФ, інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

2. Відповідно до ст. 4 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 (далі – Конвенція), особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Норми ст. 27 Конвенції встановлюють, що особи, які перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на повагу до їхньої особи, честі, сімейних прав, релігійних переконань, обрядів, звичаїв та традицій. З ними слід завжди гуманно поводитися та захищати від будь-яких актів насильства, залякування, образ чи цікавості натовпу.

Сторони конфлікту можуть застосовувати до осіб, що перебувають під захистом, лише такі заходи контролю чи безпеки, які є необхідними в умовах війни.

Положення ст. 29 Конвенції зазначають, що сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поведження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

Норми ст. 31 Конвенції забороняють застосування жодного примусу фізичного чи морального порядку до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Також ст. 32 Конвенції встановлено, що Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше бруталне поведження з боку як цивільних, так і військових властей.

Стаття 33 Конвенції забороняє пограбування населення.

Стаття 147 Конвенції визначає серйозні порушення, до яких належать умисне вбивство, тортури, нелюдяне поведження, умисне заподіяння великих страждань чи серйозних травм тілу або здоров'ю, незаконна депортація, переведення чи ув'язнення, примушення особи служити у збройних силах ворожої держави, позбавлення права на справедливий судовий процес, а також захоплення заручників чи широкомасштабне руйнування і привласнення майна, не виправдане воєнною необхідністю.

Згідно з ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977 (далі – ДП I), заборонені будь-які акти насильства над життям, здоров'ям, фізичним чи психічним станом осіб, зокрема: вбивства; катування всіх видів (фізичні чи психічні); тілесні покарання; калічення; знущання над людською гідністю, зокрема принижуюче й образливе поведження; погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Окрім того, згідно статей 8(2)(a)(ii), 8(2)(a)(iii) та 8(2)(a)(iv) Римського статуту Міжнародного кримінального суду, який ратифікований Верховною Радою України 21.08.2024 Законом № 3909-IX, катування або нелюдське поведження, умисне заподіяння сильних страждань або тяжких тілесних ушкоджень чи шкоди здоров'ю та широкомасштабне знищення і привласнення майна, що не викликане військовою необхідністю і вчинене незаконно та безглуздо – є воєнними злочинами.

3. Військовослужбовець зс рф Чесноков Олександр Вікторович, 11.01.1985 року народження, перебуваючи на посаді заступника командира 3 батальйону 204 мотострілецького полку 2 армійського корпусу «ЛНР» зс рф (позивний – «Чеснок») брав участь у вторгненні на територію України та безпосередньо Харківської області у складі російських окупаційних військ.

4. Одразу після оголошення 24.02.2022 президентом РФ про початок «спеціальної воєнної операції», російські війська, зокрема військовослужбовці 3 батальйону 204 мотострілецького полку 2 армійського корпусу

«ЛНР», серед яких перебував Чесноков О.В., у невстановленому місці пішли у наступ на територію Харківської області.

Одночасно з веденням бойових дій на території області, військовослужбовці зс рф з метою забезпечення можливості безперешкодного пересування територією Харківської області здійснювали блокування та тимчасове захоплення населених пунктів, облаштування на автомобільних шляхах області блокпостів для здійснення заходів щодо контролю доступу осіб на обумовлену ділянку території.

На початку березня 2022 року зс рф та інші військові формування РФ незаконно окупували територію Ізюмського району Харківської області, зокрема населені пункти Левківка та Іванівка Ізюмської міської об'єднаної територіальної громади Ізюмського району Харківської області.

Таким чином, з березня 2022 року по вересень 2022 року с. Левківка та с. Іванівка Ізюмського району Харківської області разом із місцевим цивільним населенням, яке не брало участі у збройному конфлікті, перебували у тимчасовій окупації військовослужбовців зс рф та учасників незаконного збройного формування «ЛНР», які також були залучені до зазначеного вище широкомасштабного вторгнення на територію України.

Військовослужбовець зс рф Чесноков О.В., діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб, спільно з іншими невстановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями зс рф, в порушення вимог міжнародного гуманітарного права, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх наслідки, переслідуючи прямий єдиний умисел, спрямований на порушення законів та звичаїв війни, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиняв жорстоке поводження з цивільним населенням, незаконно, без складання будь-яких процесуальних документів, із застосуванням фізичної сили, затримував потерпілих, після чого застосовував фізичне насильство, з метою примусу до зміни проукраїнської позиції, отримання даних про військовослужбовців ЗСУ, учасників АТО, а також інших проукраїнські налаштованих громадян, незаконно ув'язнював, захоплював майно цивільних осіб тощо.

У свою чергу, громадянин України Чесноков О.В., маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвий досвід, розуміючи факт збройного конфлікту, захоплення та подальшої окупації частини Харківської області зс рф, а також те, що суверенітет України поширюється на всю її територію, України є унітарною державою, а її територія в межах існуючого кордону – цілісною і недоторканою, перебуваючи у м. Алчевськ Луганської області, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше лютого 2022 року, умисно, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, перейшов на бік ворога шляхом добровільного вступу на службу до незаконного збройного формування – 3 батальйону 204 мотострілецького полку 2 армійського корпусу «ЛНР», створеного Російською Федерацією, після чого надавав безпосередню допомогу державі-агресору (РФ) та її представникам у проведенні підривної діяльності проти України.

Так, починаючи з лютого 2022 року, з метою силового супроводження зміни меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, для придушення будь-яких проявів незгоди з політикою окупаційної влади та усунення перешкод у реалізації заздалегідь запланованих намірів на тимчасово окупованій території Харківської області, у тому числі с. Левківка та с. Іванівка Ізюмського району Харківської області, у порушення ст. ст. 17 та 65 Конституції України, будучи військовослужбовцем 3 батальйону 204 мотострілецького полк, 2 армійського корпусу «ЛНР» з березня 2022 року до моменту деокупації вказаних населених пунктів, а саме до 12.09.2022, знаходячись на території вказаних населених пунктів, активно публічно сприяв реалізації плану держави-агресора щодо придушення будь-яких проявів незгоди з визнанням політики окупаційної влади, проводив позасудові репресії над цивільними особами, брав участь в їх затриманнях, примушуючи йти на негласну співпрацю, застосовував жорстоке поводження, спричиняв тілесні ушкодження, тобто надавав Російській Федерації допомогу в проведенні підривної діяльності проти України на шкоду її суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності та державній безпеці.

Таким чином, громадянин України Чесноков Олександр Вікторович, 11.01.1985 року народження, обгрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, а саме у діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості України (державна зрада): перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, надання іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України.

Крім того, приблизно 05-06.03.2022 (точну дату та час досудовим розслідуванням не встановлено), Чесноков О.В. діючи у групі за попередньою змовою з чотирма невстановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями зс рф, беручи участь у міжнародному збройному конфлікті, усвідомлюючи обставини існування такого конфлікту на території України, діючи в його умовах та у зв'язку з ним, будучи озброєними вогнепальною зброєю, на невстановленому під час досудового розслідування транспортному засобі приїхали до будинку № [REDACTED] по вул. [REDACTED] у с. Іванівка Ізюмського району Харківської області, в якому проживав [REDACTED], разом із дружиною – [REDACTED]

Проникнувши без законних підстав на територію вказаного домоволодіння, Чесноков О.В. разом з іншими невстановленими військовослужбовцями зс рф пересвідчилились в особі [REDACTED], який на той момент у складі Збройних Сил України чи інших збройних формувань України не перебував, зброї при собі не мав, участі у бойових діях не брав та до таких дій не готувався, був одягнений у цивільний одяг, тобто належав до категорії цивільних осіб в розумінні ст. 50 ДП I та відповідно до ч. 1 ст. 4 Конвенції є особою, що перебуває під її

захистом, як такий, що в будь-який момент та за будь-яких обставин опинилися, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами якої вони не є.

Після ідентифікації потерпілого [REDACTED] за вказівкою Чеснокова О.В. невстановлені під час досудового розслідування військовослужбовці зс рф без складання жодних процесуальних документів розпочали проведення обшуку в будинку та господарських спорудах потерпілого.

Під час обшуку в будинку, Чесноков О.В. з метою примусу [REDACTED] до надання необхідної йому інформації щодо співпраці зі Збройними Силами України, здійснював психологічний тиск, висловлюючи погрози вбивством і застосуванням фізичного насильства до нього та його дружини.

Через деякий час Чесноков О.В. вивів [REDACTED] на подвір'я де почав проводити огляд господарських приміщень.

Не знайшовши доказів співпраці потерпілого зі Збройними Силами України та розлютившись від цього, Чесноков О.В. діючи умисно, усвідомлюючи, що [REDACTED] є цивільною особою, яка не чинить жодного спротиву, з мотивів особистої неприязні наніс йому удар кулаком правої руки в щелепу, а також декілька ударів по тулубу, внаслідок чого заподіяв потерпілому тілесні ушкодження.

Після спричинення тілесних ушкоджень, Чесноков О.В. завів [REDACTED] до будинку де, порушуючи положення ст. ст. 27, 29, 31, 32 Конвенції та п. п. а), е) ч. 2 ст. 75 ДП І, продовжив допит потерпілого, в ході якого, діючи умисно, з метою здійснення значного психологічного тиску дістав пістолет та почав імітувати постріли, прикладаючи його ствол до різних частин тіла, а згодом привів зброю до бойової готовності та здійснив постріл у стіл, що знаходився у вітальні, від якого куля зрикошетила та влучила у підвіконня.

По завершенню допиту Чесноков О.В., діючи умисно, усвідомлюючи незаконність своїх дій, надав вказівку іншим невстановленим військовослужбовцям зс рф на затримання [REDACTED]

На виконання вказівки, потерпілому надягнули на голову чорний поліетиленовий пакет, який закріпили за допомогою скотчу та його зап'ястя рук для обмеження рухливості, відвели до належного [REDACTED] транспортного засобу марки ВАЗ 2129 «Нива», червоного кольору, ключі від якого попередньо шляхом погроз забрали у останнього та посадили на задне сидіння.

На зазначеному транспортному засобі [REDACTED] привезли на територію тракторної бригади в с. Левківка Ізюмського району Харківської області (кадастровий номер земельної ділянки 6322886500:04:000:0852) де завели в одне з приміщень, посадили на стілець, не знімаючи пакета з голови та не розв'язуючи рук, тим самим незаконно позбавили волі та можливості вільно пересуватись, протиправно перешкоджаючи потерпілому обирати за своєю волею місце знаходження.

Перебуваючи у згаданому приміщенні, Чесноков О.В. діючи умисно, за попередньою змовою з іншими невстановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями зс рф, з метою завдання особливо болісних

відчуттів потерпілому [REDACTED], маючи намір отримати зізнання у передачі Збройним Силам України координат розташування підрозділів російських військ, під'єднав до пальців рук останнього дроти та почав катувати його електричним струмом, також гасив об його шкіру недопалки сигарет, видихав сигаретний дим у пакет, закріплений на голові, створюючи умови, що імітували перекриття доступу кисню до дихальних шляхів та викликали ефект асфіксії.

Допит тривав приблизно 3 години та не досягнувши бажаного результату, Чесноков О.В. надав вказівку звільнити [REDACTED]

Транспортний засіб марки ВАЗ 2129 «Нива», яким Чесноков О.В. разом з іншими невстановленими під час досудового розслідування військовослужбовцями зс рф заволоділи в ході обшуку, потерпілому не повернули.

Також під час обшуку Чесноков О.В. спільно з іншими невстановленими військовослужбовцями зс рф незаконно заволоділи належними [REDACTED] речами, а саме: металошукачем «Квазар», пневматичною гвинтівкою, біноклем часів Другої світової війни, вудками та снастями до них, праскою, колекційними монетами.

В подальшому, Чесноков О.В., розуміючи, що викрадене ним майно не є воєнною необхідністю, розпорядився ним на власний розсуд, використавши безцільно для власних потреб, не пов'язаних з нагальною воєнною необхідністю.

Внаслідок злочинних дій Чеснокова О.В. та інших невстановлених військовослужбовців зс рф [REDACTED] спричинені легкі тілесні ушкодження у вигляді травматичного зламу 17 зубу.

Отже, Чесноков О.В., діючи умисно, за попередньою змовою з невстановленими військовослужбовцями зс рф, усвідомлюючи явну злочинність своїх дій, наслідків та бажаючи їх настання, у порушення законів та звичаїв війни, що передбачені зокрема ст. ст. 27, 29, 31, 32, 33 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, вчинив жорстоке поводження відносно цивільної особи – [REDACTED], що виражалось у катуванні, завданні фізичних (побоїв і тілесних ушкоджень) та психологічних страждань (погроза застосування вогнепальної зброї, імітація страти), а також нелегальне ув'язнення (незаконне позбавлення волі) цивільної особи, що перебуває під захистом – [REDACTED] та привласнення (захоплення) приватного майна потерпілого, яке не виправдане воєнною необхідністю.

Таким чином, громадянин України Чесноков Олександр Вікторович, 11.01.1985 року народження, обгрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, а також іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції 2022 року).

Також 12.04.2022 приблизно об 11:00 год, Чесноков О.В., діючи у групі за попередньою змовою з дев'ятьма невстановленими військовослужбовцями зс рф, беручи участь у міжнародному збройному конфлікті, усвідомлюючи обставини існування такого конфлікту на території України, діючи в його умовах та у зв'язку з ним, будучи озброєними вогнепальною зброєю, на невстановленому під час досудового розслідування транспортному засобі прибули до будинку № 8 по вул. Перемоги у с. Левківка Ізюмського району Харківської області, в якому проживав [REDACTED], [REDACTED], разом із дружиною – [REDACTED], [REDACTED] року народження.

Проникнувши без законних підстав на територію вказаного домоволодіння, Чесноков О.В. разом з іншими невстановленими військовослужбовцями зс рф пересвідчились в особі [REDACTED], який на той момент у складі Збройних Сил України чи інших збройних формувань України не перебував, зброї при собі не мав, участі у бойових діях не брав та до таких дій не готувався, був одягнений у цивільний одяг, тобто належав до категорії цивільних осіб в розумінні ст. 50 ДП I та відповідно до ч. 1 ст. 4 Конвенції є особою, що перебуває під її захистом, як такий, що в будь-який момент та за будь-яких обставин опинилися, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами якої вони не є.

Після ідентифікації особи [REDACTED] за вказівкою Чеснокова О.В. невстановлені під час досудового розслідування військовослужбовці зс рф без складання жодних процесуальних документів розпочали обшук в господарських спорудах та житловому будинку потерпілих, в ході якого знайшли прапори України та громадсько-військово-політичного руху «Правий сектор».

Перебуваючи на подвір'ї домоволодіння, Чесноков О.В., діючи умисно, з мотивів національної ненависті та нетерпимості, усвідомлюючи, що перед ним цивільна особа, на яку поширюються норми міжнародного гуманітарного права і його дії порушують ст. ст. 27, 29, 31, 32 Конвенції, п. п. а), е) ч. 2 ст. 75 ДП I та є такими, які спрямовані на приниження честі, залякування, а також спричинення фізичних та моральних страждань, почав наносити удари руками по обличчю [REDACTED].

Під час зазначених подій один із військовослужбовців зс рф силоміць завів [REDACTED] до будинку та утримував вхідні двері, перешкоджаючи їй залишити приміщення і не допустивши її втручання в злочинні дії інших учасників.

З метою посилення психологічного тиску на потерпілого, Чесноков О.В. привів автоматичну зброю до бойової готовності та здійснив постріл у напрямку житлового будинку, внаслідок чого пошкоджено віконну раму.

Згодом, Чесноков О.В. дав вказівку іншим військовослужбовцям зс рф затримати [REDACTED], на виконання якої потерпілому зв'язали руки за спиною, за допомогою скотчу закріпили на очах шапку, посадили на задне

сидіння транспортного засобу та вивезли у невідомому напрямку, місцезнаходження кого до теперішнього часу також невідомо.

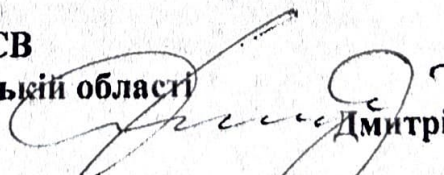
Також під час обшуку Чесноков О.В. спільно з іншими невстановленими військовослужбовцями зс рф незаконно заволоділи належними [REDACTED] та [REDACTED] речами, а саме: гладкоствольною мисливською рушницею, чохлом для зброї, набором інструментів для догляду за рушницею, двома мобільними телефонами марки «Samsung» та «Nokia», ноутбуком марки «Samsung», роутером Wi-Fi марки «Alcatel», флеш-носієм марки «Kingston».

В подальшому, Чесноков О.В., розуміючи, що викрадене ним майно не є воєнною необхідністю, розпорядився ним на власний розсуд, безцільно використавши для власних потреб, не пов'язаних з нагальною воєнною необхідністю.

Отже, Чесноков О.В., діючи умисно, за попередньою змовою з невстановленими військовослужбовцями зс рф, усвідомлюючи явну злочинність своїх дій, наслідків та бажаючи їх настання, у порушення законів та звичаїв війни, що передбачені зокрема ст. ст. 27, 29, 31, 32, 33 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, вчинив жорстоке поводження відносно цивільних осіб – [REDACTED] та [REDACTED], що виражалось у завданні фізичних (побоїв і тілесних ушкоджень) та психологічних страждань (погроза застосування вогнепальної зброї), а також привласнення (захоплення) приватного майна [REDACTED] та [REDACTED], яке не виправдане воєнною необхідністю.

Таким чином, громадянин України Чесноков Олександр Вікторович, 11.01.1985 року народження, обґрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, а також іншому порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції 2022 року).

Старший слідчий 1-го відділення СВ
Управління СБ України в Харківській області
старший лейтенант юстиції

 Дмитрій ДВОРНИК

«ПОГОДЖЕНО»
Прокурор у кримінальному провадженні

Іван СУК

Пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного

Підозрюваному роз'яснено, що він, відповідно ст. 42 КПК України, має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;
- 18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

зобов'язаний:

- 1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру із пам'яткою про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені «__» _____ 2026 року в «__» год. «__» хв.

Підозрюваний:

_____

(підпис)

_____ (прізвище та ініціали)

Захисник:

_____

(підпис)

_____ (прізвище та ініціали)

Повідомлення про підозру вручив:

**Старший слідчий 1 відділення
СВ Управління СБ України
в Харківській області
старший лейтенант юстиції**

Дмитрій ДВОРНИК